

Ongegrond is de nervositeit onder beleggers niet. In de laatste vijftien jaar kwam het precies 137 keer voor dat een aandeel aan het eind van het jaar een dividendrendement van 10 procent of hoger had (bedrijven met eenmalige speciale uitkeringen zijn niet meegenomen).

In maar liefst 62 van die 137 gevallen (45 procent) werd het dividend binnen een jaar verlaagd. En bij 59 bedrijven (43 procent) werd het dividend zelfs helemaal geschrapt.

“Voor Europese aandelen geldt voor ons dat een dividendrendement van meer dan 10 procent een belangrijk alarmsignaal is”, aldus Jorik van den Bos, die dividendfondsen bij vermogensbeheerder Kempen Capital Management beheert.

ROBUUSTE BETALERS

Slechts 16 bedrijven – 12 procent van het totaal – wisten de uitkering intact te houden. Een voorbeeld van zo'n volhouder is de Belgische tegenhanger van PostNL, BPost, die in 2014 korte tijd meer dan 10 procent uitkeerde. Toch wist het postbedrijf de uitkering een jaar later nog eens met 3 eurocent te verhogen tot 1,27 euro per aandeel.

Overigens valt op dat circa de helft van de 16 robuuste betalers binnen enkele jaren alsnog het dividend moest verlagen, schrap-

pen of zelfs extra kapitaal moest ophalen.

Bij Damrak-aandelen zijn de statistieken vergelijkbaar. In de laatste vijftien jaar kwam het 22 keer voor dat een aandeel een dividendrendement gaf van meer dan 10 procent. Van die 22 keer werd het dividend binnen een jaar 6 keer verlaagd en maar liefst 15 keer helemaal geschrapt.

PIJN OP HET DAMRAK

Alleen Vastned Retail, dat panden in de grootste winkelsteden van Europa verhuurt en eind 2008 een uitzonderlijk hoog dividendrendement bood, verhoogde de uitkering in geringe mate in 2009 (van 3,90 euro naar 3,93 euro). Maar in de jaren die volgden, werden aandeelhouders alsnog flink gekort – het dividend daalde van 3,88 euro in 2010 tot 2,01 euro eind vorig jaar.

In 10 van de 22 gevallen bleef de pijn op het Damrak niet beperkt tot het dividend, maar moesten bedrijven ook vers geld ophalen om het huishoudboekje op orde te krijgen.

Aandelen met een extreem hoog dividendrendement zijn in normale tijden een zeldzame verschijning. Maar als de beurs een duikeling maakt – zoals na het knappen van de internetbubbel in 2002, de kredietbubbel in 2008 en na de eurocrisis in 2011 – schiet het aantal scheutige dividendbetalers omhoog.

CRISISJAAR

Crisisjaar 2008 was een absoluut recordjaar. Toen hadden 74 van de 600 Stoxx-aandelen een dividendpercentage van meer dan 10. Ruim de helft van deze ondernemingen bestond uit banken en verzekeraars die vrijwel allemaal een streep door de uitkering moesten zetten of zelfs door broodnodige ingrepen van de Staat op de been werden gehouden (Fortis, Royal Bank of Scotland en verschillende Ierse banken). De rake klappen voor hoog-dividendaandelen in 2008 zijn de hoofdreden dat het tiende mandje zo slecht presteerde in de laatste 15 jaar.

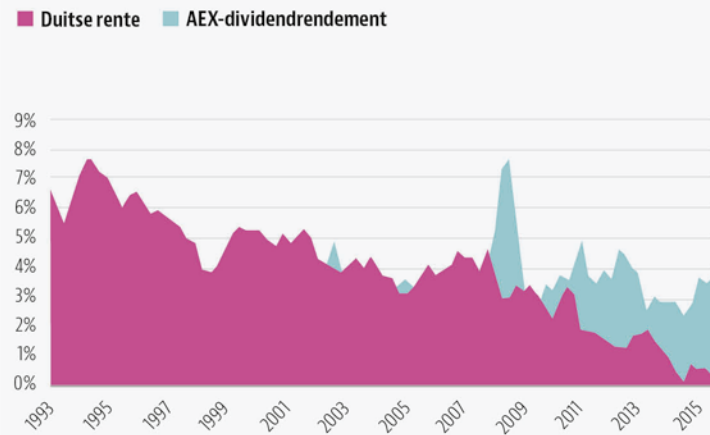
In 2011 (37 procent) en 2012 (50 procent) waren telecombedrijven oververtegenwoordigd onder hoog-dividendaandelen. Door de dodelijke combinatie van hoge investeringen in geavanceerdere 4G-netwerken en lagere inkomsten door de WhatsApp-opmars moest vrijwel elk telecombedrijf zijn dividend negatief bijstellen. Anno 2016 is de oliesector oververtegenwoordigd. Grote oliebedrijven als Shell (hoogtepunt 10,8 procent), BP (9,1 procent) en Repsol (11,9 procent) handelen allemaal op historisch hoge yields.

Toch zijn er weinig analisten die rekening houden met lagere dividenden bij de

7%
LIGT HET DIVIDEND BOVEN DE 7 PRO-CENT? BEOORDEEL DAN EXTRA GOED OF DE UITKERING HOUDBAAR IS.

DIVIDEND OF RENTE?

Aandelen of obligaties: wat is op dit moment de beste belegging? Om die vraag te beantwoorden, is het interessant het dividend van aandelen te vergelijken met het rendement op staatsobligaties (yield to maturity).

→ Sinds het uitbreken van de kredietcrisis in 2008 ligt het gemiddelde dividendrendement van AEX-aandelen hoger dan de rente op een tienjarige Duitse staatsobligatie. Maar door de extreem lage rente als gevolg van het monetaire beleid in Frankfurt

was dit verschil nog nooit zo groot. Het dividendrendement van de AEX bedraagt 3,6 procent tegenover een Duitse rente van 0,3 procent (staatsobligatie van tien jaar).

→ Alleen een korte periode in begin 2009 – het dieptepunt van de kredietcrisis toen de AEX rond de 200 punten schommelde – was de spread nog iets groter.

→ Veel beleggers menen dat de categorie aandelen door het hoge dividendrendement op dit moment veel aantrekkelijker is dan obligaties. Vooral omdat